

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/70/2019
Identifikačné číslo spisu: 6117219822
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6117219822.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: DANA E VISION s.r.o., so sídlom Dolné Rudiny 29/3925, Žilina, IČO: 50 656 015, zastúpenej Lexpert s.r.o., so sídlom Horná 15, Banská Bystrica, IČO: 45 976 856, proti žalovanému: Finerg International, s.r.o., so sídlom Stará Lesná 157, IČO: 36 511 391, zastúpenému JUDr. Antonom Hajdukom, advokátom, so sídlom Štúrova 101/5, Vranov nad Topľou, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 30Cb/101/2017, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29. januára 2018, č. k. 4Cob/9/2018-178, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .
- II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I ako súd prvej inštancie rozhodnutím zo 4. augusta 2017, č. k. 30Cb/101/2017-29 v spojení s opravným uznesením z 11. septembra 2017, č. k. 30Cb/101/2017-94 rozhodol tak, že: I. Žalovaný je v súvislosti s bytom č. 1, druhé poschodie, v budove rozostavaného hotela Lesná súpisné číslo 157 na parcele KN-C č. 4415/9, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. 1085 pre okres Kežmarok, obec Stará Lesná, katastrálne územie Stará Lesná, ktorý byt je možné využívať ako dvojspáľňový apartmán č. 101 alebo jednospáľňový apartmán č. 101 a izbu č. 103 povinný poskytovať žalobkyni služby v rozsahu obsiahnutom v Zmluve o výkone správy zo dňa 31. januára 2017 a v rozsahu zaužívanej praxe, a to aj služby recepcie, v rámci čoho je povinný najmä:

- vydávať vstupné karty na otváranie dverí do apartmánov a izieb,
- zabezpečiť vyplňanie registračných kariet (t. j. kariet s osobnými údajmi hostí, na účely zápisu do Knihy ubytovaných a v prípade osôb, ktoré nie sú občanmi Slovenskej republiky aj na účely hlásenia ich pobytu) hosťami žalobkyne, čo zahŕňa najmä predloženie registračnej karty na vypísanie hosťom žalobkyne a dohliadnuť na jej čitateľné vyplnenie zo strany hostí žalobkyne a archivovať tieto registračné karty po dobu 6 mesiacov,
- kontrolovať identitu hostí porovnaním s ich dokladmi totožnosti, porovnať doklady totožnosti s vyplnenými registračnými kartami hostí a odoslať registračné karty do 24 hodín naskenované žalobkyni na e-mail: booking@danae.sk a sekretariat@danae.sk,

- uvádzať hostí a poskytovať informácie hosťom o hoteli, hotelových službách, okolí hotela a regiónu,
- vybavovať telefonickú a e-mailovú komunikáciu s hosťami v zmysle rozsahu a predmetu plnenia Zmluvy o výkone správy zo dňa 31. januára 2017,
- vybavovať požiadavky hostí zmysle rozsahu a predmetu plnenia Zmluvy o výkone správy zo dňa 31. januára 2017,
- aktualizovať, kontrolovať a potvrdzovať rezervácie hostí,
- vykonávať administratívu spojenú s chodom recepcie,
- informovať žalobkyňu o dodatočných požiadavkách hosťa v byte žalobkyne, ktoré nie sú súčasťou Zmluvy o výkone správy zo dňa 31. januára 2017. II. Žalovaný je povinný odovzdať žalobkyni 2 časovo neobmedzené vstupné karty, ktorými bude možno otvoriť, tak dvere č. 101 ako dvere č. 103 do bytu č. 1, druhé poschodie v budove rozostavaného hotela Lesná súpisné číslo 157 na parcele KN-C č. 4415/9, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. 1085 pre okres Kežmarok, obec Stará Lesná, katastrálne územie Stará Lesná a pre prípad, že nie je technicky možné vystaviť časovo neobmedzené vstupné karty, tak je žalovaný povinný odovzdať žalobkyni 2 vstupné karty vystavené na najdlhší možný čas, ktorými bude možno otvoriť, tak dvere č. 101 ako dvere č. 103 do bytu č. 1, druhé poschodie v budove rozostavaného hotela Lesná súpisné číslo 157 na parcele KN-C č. 4415/9, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. 1085 pre okres Kežmarok, obec Stará Lesná, katastrálne územie Stará Lesná, a to do 3 dní od doručenia mu tohto uznesenia. III. Žalovaný je povinný zdržať sa vo vzťahu k hosťom žalobkyne vyžadovania predkladania splnomocnení na ubytovanie sa v byte žalobkyne č. 1, druhé poschodie v budove rozostavaného hotela Lesná súpisné číslo 157 na parcele KN-C č. 4415/9, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. 1085 pre okres Kežmarok, obec Stará Lesná, katastrálne územie Stará Lesná, ktorý byt je možné využívať ako dvojspáľňový apartmán č. 101 alebo jednospáľňový apartmán č. 101 a izbu č. 103, pokiaľ rezervácia takéhoto ubytovania bola žalovanému oznámená z e-mailových adries prochazkova@danae.sk alebo sekretariat@danae.sk alebo z telefónneho čísla 0905 491 694. IV. Žalovaný je povinný bez zbytočného odkladu potvrdzovať žalobkyni prijatie oznámení o pobytoch v byte žalobkyne č. 1, druhé poschodie v budove rozostavaného hotela Lesná súpisné číslo 157 na parcele KN-C č. 4415/9, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. 1085 pre okres Kežmarok, obec Stará Lesná, katastrálne územie Stará Lesná, ktorý byt je možné využívať ako dvojspáľňový apartmán č. 101 alebo jednospáľňový apartmán č. 101 a izbu č. 103, ktoré oznámenia o pobytoch žalobkyňa pošle e-mailom na recepcia@hotellesna.sk, prípadne formou SMS na 0910 998 826. V. Žalovaný je povinný umožniť žalobkyni komunikáciu s recepciou žalovaného počas kompletných prevádzkových hodín recepcie žalovaného, a to na e-mailovej adrese recepcia@hotellesna.sk a telefónnom čísle 0910 998 826 a pre prípad, že recepcia žalovaného nebude dostupná na e-mailovej adrese recepcia@hotellesna.sk a telefónnom čísle 0910 998 826, tak je žalovaný povinný umožniť žalobkyni komunikáciu s recepciou žalovaného prostredníctvom e-mailovej adresy a telefónne čísla písomne vopred oznámené žalobkyni, prostredníctvom ktorých bude možné kontaktovať recepciu žalovaného počas kompletných prevádzkových hodín recepcie žalovaného. VI. V prevyšujúcej časti návrh zamietá. VII. V konaní vo veci samej o uloženie povinností žalovanému sú stranami sporu žalobca a žalovaný. VIII. Žalobca má nárok na náhradu 83 % trov konania proti žalovanému.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobkyňa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že je výlučnou vlastníčkou bytu č. 1, druhé poschodie v budove Hotela Lesná, obec Stará Lesná, okres Kežmarok. Byt sa nachádza v budove, ktorého správcom je žalovaný podľa Zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a bytových priestorov. V budove sú umiestnené apartmány, ktoré sú na liste vlastníctva zapísané ako byty a sú využívané na účely poskytovania ubytovania a rekreácie. Podľa čl. IV. Zmluvy o výkone správy odporca ako správca predmetnej budovy hotela sa zaviazal poskytovať služby recepcie pre jednotlivé byty v tomto hoteli a jednotliví vlastníci bytov sú povinní prispievať na služby poskytovania recepcie. Žalobkyňa tvrdila, že žalovaný svojvoľne neposkytuje služby recepcie pre jej byty nachádzajúce sa v budove hotela v porovnaní so službami, ktoré recepcia vykonáva pre ostatné izby vo vlastníctve odporcu, a to preberanie rezervácií, priamu písomnú komunikáciu s hosťami, komplexnú evidenciu hostí, pri ktorej registračné karty vyplňajú v počítači za svojich hostí pracovníci recepcie, tvorba faktúr, inkasovanie platieb. Konanie žalovaného preto označila žalobkyňa ako nekalosúťažné, pri ktorom sa žalovaný snaží o

sťaženie jej podnikateľskej činnosti pri poskytovaní služieb krátkodobého ubytovania v budove hotelu. Žalovaný prevádzkuje v budove hotel a aj napriek jeho niekoľko desiatok násobne vyššej ubytovacej kapacite, považuje žalobkyňu navrhovateľku za svoju konkurenciu a zneužíva svoju funkciu správcu na účely poškodzovania podnikania žalobkyne.

3. Súd prvej inštancie spor právne posúdil podľa ustanovenia § 324 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého pred začatím konania môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie a podľa § 325 C. s. p. a § 328 a § 329 C. s. p. Ďalej súd prvej inštancie spor právne posudzoval podľa ustanovení § 8a ods. 1 Zákona č. 182/1992 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Z listinných dôkazov predložených žalobkyňou vyplývali skutočnosti uvádzané v návrhu, preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že je možné návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia čiastočne vyhovieť. Uviedol, že skutkový stav je preukázaný najmä listinami, a to výpisom z listu vlastníctva č. 1085, katastrálne územie Stará Lesná a Zmluvy o kúpe nehnuteľnosti žalobkyňou a Zmluvou o výkone správy zo dňa 31. januára 2017 a z vzájomných e-mailových správ medzi žalobkyňou a žalovaným v období od 4. septembra 2015 do 3. júla 2017. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca svojím konaním bráni vo výkone práv žalobkyne, čím dochádza k výraznému obmedzeniu a oslabeniu jej práva neplnením povinností vyplývajúcich z uzatvorenej Zmluvy o výkone správy a to čl. IV. bod 1 písm. m) - poskytovanie služieb recepcie. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že v rámci poskytovania služieb recepcie je žalovaný povinný plniť najmä povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o výkone správy uzatvorenej 31. januára 2017. Ak by súd nenariadil navrhované neodkladné opatrenie, bolo by ohrozené užívanie bytu žalobkyne pre potreby služieb krátkodobého ubytovania dvojspáľňovým apartmánom č. 101, ktorý sa môže rozdeliť na dve ubytovacie jednotky. Preto bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný dôvodne, pretože inak nie je možné bezodkladne upraviť pomery strán.

4. Preto súd prvej inštancie vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia čiastočne, tak ako to uviedol vo výroku rozhodnutia a v prevyšujúcej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol z toho dôvodu, že ide o neprimeraný zásah do práv žalovaného, napr. právo na podnikanie podľa čl. 35 Ústavy Slovenskej republiky, pretože tento je tiež vlastníkom bytov - apartmánov v predmetnej budove, keď poskytuje taktiež krátkodobé ubytovanie. V poučení prvoinštančný súd okrem iných poukázal na možnosť žalobkyne podať žalobu vo veci samej s právnymi následkami podľa ust. § 337 ods. 3 C. s. p. v spojitosti s § 355 C. s. p.

5. Na odvolanie žalovaného, Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 29. januára 2018, č. k. 4Cob/9/2018-178, uznesenie súdu prvej inštancie tak, že I. zmenil uznesenie vo výroku č. I., II., III., IV., V. tak, že zamietla návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, II. zrušil uznesenie vo výroku č. VII. a III. zmenil uznesenie vo výroku č. VIII. o náhrade trov konania tak, že navrhovateľka je povinná nahradiť odporcovi trovy celého konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

6. Odvolací súd konštatoval, že žalobkyňa podala predmetný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania. Z obsahu návrhu, už z jeho označenia vyplýva, že navrhovateľka podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia „v rámci ochrany pred nekalou súťažou“. V texte návrhu, ani v petite návrhu neuviedla akého nároku v rámci ochrany pred nekalou súťažou sa bude domáhať v konaní vo veci samej. Odvolací súd prisvedčil žalobkyňi vo vyjadrení k odvolaniu, že ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, nemusí vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej, a to najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami sporu v zmysle § 336 ods. 1 C. s. p. Avšak, ak ide o neodkladné opatrenie vo veciach práva duševného vlastníctva a ide o neodkladné opatrenie nariadené pred konaním vo veci samej súd podľa § 341 C. s. p. musí určiť lehotu na podanie žaloby.

7. Podľa odvolacieho súdu, napriek návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia „v rámci ochrany pred nekalou súťažou“ z obsahu podania vyplýva, že sa nejedná o ochranu pred nekalou súťažou podľa ust. § 53 Obchodného zákonníka, kedy sa jeden súťažiteľ na relevantnom hospodárskom trhu, môže domáhať zdržania sa konania zo strany druhého súťažiteľa v hospodárskej súťaži. Žalobkyňa

v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa domáhala viacerými výroky v prvom rade uloženia povinnosti žalobcovi, aby niečo konal, teda aby vykonával služby recepcie, tak ako to podrobne žalobkyňa špecifikuje v návrhu a ako tomu vyhovel aj súd prvej inštancie napadnutým uznesením, ďalej aby žalobcovi bola uložená povinnosť odovzdať navrhovateľke vstupné karty k dverám č. 101 a č. 103 a aby žalobca potvrdzoval žalobkyni prijatie oznámení o pobytoch v týchto bytoch a umožnil žalobkyni komunikáciu s recepciou žalovaného počas kompletných pracovných hodín recepcie a ďalej navrhovala aj dva petity, ktoré majú zdržovací charakter, teda aby sa žalovaný zdržal vo vzťahu k hosťom žalobkyne vyžadovania, predkladania splnomocnení na ubytovanie a zdržal sa preberania hostí žalobkyne zo strany žalobcu. Všetky tieto petity návrhu vychádzajú zo zmluvného vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným, ktorým je Zmluva o výkone správy predmetného bytového domu zo dňa 31. januára 2017 uzatvorená podľa § 8a zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Žalobkyňa sa nedomáhala žiadneho nároku z iného zmluvného vzťahu s žalovaným. Odvolací súd preto považoval nariadenie neodkladného opatrenia za návrh, ktorý nie je návrhom z nekalej súťaže, ale má základ v Zmluve o výkone správy bytového domu podľa Zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

8. Žalobkyňa sa domáhala regulácie faktických pomerov a uloženia povinnosti žalovanému na časovo neobmedzené obdobie bez toho, aby sama uviedla, aký návrh vo vzťahu k tomuto navrhovanému a súdom prvej inštancie vyhovenému návrhu, mieni podať vo veci samej. Takáto regulácia faktických stavov o uložení viacerých povinností odporcovi neodkladným opatrením, bez časového obmedzenia a bez uloženej povinnosti podať žalobu zároveň v rozhodnutí súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia, nebola podľa odvolacieho súdu v zmysle ust. § 336 ods. 1 veta druhá C. s. p. možná. Pretože nemožno predpokladať v prejednávanej veci, že neodkladným opatrením by bolo možné dosiahnuť trvalú úpravu medzi stranami bez bližšieho dokazovania a to uložením tak rozsiahlej povinnosti žalovanému, vyplývajúcej zo Zmluvy o výkone správy bytov a nebytových priestorov. Odvolací súd preto nepovažoval za správne rozhodnutie súdu prvej inštancie jeho v prvom výroku, ktorým v celom rozsahu vyhovel návrhu žalobkyne. Preto odvolací súd podľa § 388 C. s. p. zmenil uznesenie súdu prvej inštancie v tomto prvom výroku tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

9. Odvolací súd rovnako aj v ďalších výrokoch II., III., IV., V., ktorým súd prvej inštancie vyhovel návrhu žalobkyne a nariadil neodkladné opatrenie, nepovažoval toto rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne, a preto podľa ust. § 388 C. s. p. aj v týchto ďalších výrokoch návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol z tých istých dôvodov ako pri rozhodovaní o I. výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie. Rozdelenie bytov v predmetnom bytovom dome tak, že byt č. 101 má viac vchodov, nemôže znamenať to, že žalovaný má povinnosť poskytovať služby recepcie aj vo vzťahu k bytu č. 103, ak tento byt sa nenachádza v Zmluve o výkone správy. Uložiť takúto povinnosť odporcovi bez ďalšieho dokazovania vo veci samej, len neodkladným opatrením, na základe návrhu navrhovateľky by podľa odvolacieho súdu nebolo možné považovať za spravodlivé a viedlo by k arbitrárnemu postupu súdu pri rozhodovaní o povinnosti žalovaného, len na základe tvrdenia žalobkyne. Ďalšie výroky napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie č. III., IV., V. žalobkyňa taktiež nepreukázala.

10. Odvolací súd výrok súdu prvej inštancie č. VII. „v konaní vo veci samej o uloženie povinnosti žalovanému sú stranami sporu žalobca a žalovaný“, zrušil pretože tento výrok bol nad rozsah petitu návrhu a takýto petit návrhu nevyplýva zo žiadnych ustanovení C. s. p., aby súd prvej inštancie, ktorý rozhoduje o neodkladnom opatrení určoval v rozhodnutí to, kto je stranou v spore vo veci samej.

11. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, podala žalobkyňa dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že procesným postupom krajského súdu, mu bolo znemožnené uskutočňovať jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.), preto navrhol napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

12. Podľa dovoľateľky odvolací súd rozhodol len o odvolaní žalovaného a nebolo rozhodnuté o odvolaní žalobkyne, pričom obe odvolania smerovali proti totožnému uzneseniu prvoinštančného súdu. O odvolaní žalobkyne nielenže nebolo rozhodnuté v rovnakom čase, ako sa rozhodovalo o odvolaní žalovaného, ale

o odvolaní žalobkyne nebolo do podania dovolania rozhodnuté vôbec. Odvolanie žalobkyne zo 16. augusta 2017, ktoré sa vôbec nenachádzalo v súdnom spise, obsahovalo podstatné argumenty, s ktorými sa mal dovolací súd vysporiadať. Týmto postupom odvolacieho súdu bolo závažným spôsobom porušené právo navrhovateľa na spravodlivý proces.

13. Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu je podľa dovolateľky vo viacerých ohľadoch vnútorne rozporné, svojvoľné a neposkytlo hodnotiace úvahy k zásadným argumentom žalobkyne. Ďalej sa nezaoberalo dôkazmi, ktoré boli predložené a vychádza aj z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tvrdila a preukázala, že žalovaný pristúpil k závažným opatreniam, ktorými porušoval svoje záväzky zo Zmluvy o výkone správy a porušoval aj zákaz nekalej súťaže. V čase podávania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo pre byt žalobkyne 15 rezervácií služby krátkodobého ubytovania na obdobie mesiacov júl a august 2017. Možnosť poskytovania služby krátkodobého ubytovania v byte žalobkyne bola bezprostredne ohrozená. Faktom je, že po vydaní neodkladného opatrenia odporca svoje správanie upravil a nesabotoval možnosti poskytovania služby krátkodobého ubytovania v byte žalobkyne až v takom rozsahu, ako pred vydaním uznesenia súdu prvej inštancie, ktoré malo neodkladné opatrenie aj preventívne účinky, keď sa ním predchádzalo vzniku väčšej škody. Nariadenie neodkladného opatrenia takmer nijakým spôsobom nezaťažilo žalovaného, keďže službu 24-hodinovej recepcie poskytuje pre všetkých ostatných vlastníkov bytov v budove a žalobkyňa je pripravená za službu recepcie v súlade so Zmluvou o výkone správy platiť.

14. Ďalej žalobkyňa zopakovala svoje argumenty z návrhu na neodkladné opatrenie, podľa nej ide o nekalú súťaž, preto bol na prejednanie sporu príslušný Okresný súd Košice I. Záverom žalobkyňa pripomínala, že pre neodkladné opatrenie je v zmysle ustanovenia ust. § 329 ods. 2 C. s. p. rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

15. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žalobkyne označil dovolanie za zmätočné v celom rozsahu. Žalobkyňa podľa neho špekulatívne previedla byt, s ktorým sú spojené napadnuté hlasovacie práva z dôvodu, že sa chce zbaviť zodpovednosti za zneužitie práv, ktoré sú spojené s ochranou obchodného mena žalovaného. V spojitosti s prevodom si neuvedomila stratu aktívnej vecnej legitímácie, ktorá bola spojená iba s právom žalobkyne ako fyzickej osoby a iba ona by mala právo exekučne tieto práva vymáhať. Žalovaný žiada žalobu v plnom rozsahu odmietnuť a priznať trovy dovolacieho konania vo výške 100 %.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal spor a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

17. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

18. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.

19. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

20. Najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p., je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

21. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 C. s. p., dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

22. Rozhodnutím vo veci samej je meritórne rozhodnutie. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení. Rozhodnutie vo veci samej je preto také rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý strany uplatnili. Charakteristickým znakom pre rozhodnutie vo veci samej je, že zakladá prekážku veci rozhodnutej (§ 230 C. s. p.), na rozdiel od rozhodnutia nemeritórneho, ktoré takéto účinky nemá.

23. Rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, môžu byť rozhodnutiami vo veci samej, alebo aj procesné rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, ale neriešia vec samu, vec sama nebola prejednaná (napr. zastavenie konania pre neexistenciu procesných podmienok; pre späťvzatie žaloby, odvolania; pre neodstránenie väd podania; odmietnutie podania; odmietnutie odvolania a pod.).

24. O rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej ide aj v prípade, uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého nebola podaná nadväzujúca žaloba (teda návrh na určité rozhodnutie vo veci samej). K tomu záveru dospel najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/83/2017, v ktorom uviedol, že „rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 C. s. p.). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 C. s. p., konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu“. Výpočet prípadov, v ktorých rozhodnutie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je rozhodnutím vo veci samej, podal obdobným spôsobom najvyšší súd tiež v rozhodnutí sp. zn. 5Obdo/76/2016. Dovolací súd k tomu poznamenáva, že tieto právne náhľady sú zastávané aj v odbornej právnickej literatúre (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 458).

25. V danom prípade, napadnutým uznesením odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie z 04.augusta 2017, č. k. 30Cb/101/2017-29 v spojení s opravným uznesením z 11.septembra 2017 č.k. 30Cb/101/2017- 94 tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vo výroku I., II., III., IV., V. zamietol, zároveň zrušil uznesenie vo výroku č. VII. a zmenil uznesenie vo výroku č. VIII. o

náhrade trov konania tak, že navrhovateľka je povinná nahradiť odporcovi trovy celého konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

26. Rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním žalovaného nie je rozhodnutím vo veci samej alebo rozhodnutím ktorým sa konanie končí. Súd prvej inštancie v uznesení síce nenariadil žalobkyni povinnosť podať v spore žalobou, ale v poučení uviedol, že žalobkyňa môže podať žalobu vo veci samej. Rovnako odvolací súd mal za to, že vzhľadom na predmet sporu, obranu žalovaného, nebolo možné predpokladať v prejednávacom spore, že neodkladným opatrením by bolo možné dosiahnuť trvalú úpravu medzi stranami bez bližšieho dokazovania, a to uložením tak rozsiahlej povinnosti žalovanému vyplývajúcej zo Zmluvy o výkone správy bytov a nebytových priestorov. Žalovaný v odvolaní popieral tvrdenia žalobkyne, preto bez skutočného zistenia o konaní žalovaného, nebolo možné spor rozhodnúť len na základe návrhu neodkladným opatrením na neobmedzený čas. Predmetné rozhodnutie o neodkladnom opatrení nemá povahu rozhodnutia vo veci samej, bolo odvolacím súdom zmenené, a preto nemá povahu. Zo spisu vyplýva tiež, že medzi žalobkyňou a žalobcom sú vedené minimálne dva spory týkajúci sa vzájomných sporov pri podnikaní a úpravy vzájomných vzťahov. Okresný súd v Banskej Bystrici nariadil uznesením z 5. mája 2017, č. k. 16CbPv/6/2017-69 neodkladné opatrenie pre Mgr. Dianu Prochádzkovú - DANAE, s miestom podnikania Dolné Rudiny 29/3925, 010 01 Žilina (žalobkyňa je právna nástupkyňa) zdržať sa používania obsahujúce spojenie „Hotel Lesná“ a zároveň nariadil Finerg International, s.r.o., so sídlom Stará Lesná 157, podať do 30 dní od právoplatnosti uznesenia podať návrh na začatie konania vo veci samej (čl. 66 spisu). Druhý spor, kde žalobkyňa napadla závery schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 25. augusta 2017, ktorou malo na základe hlasovania vlastníkov dôjsť k zrušeniu poskytovania služieb recepcie, má priamy súvis s rozhodnutím súdu prvej inštancie zo 4. augusta 2017, č. k. 30Cb/101/2017-29 v spojení s opravným uznesením z 11. septembra 2017, č. k. 30Cb/101/2017-94 i odvolacieho súdu, a to s bodmi I., III., IV., V. Napriek tomu, že žalovaný ako väčšinový vlastník bytov na tejto schôdzi presadil zmenu Zmluvy o výkone správy, na základe ktorej malo dôjsť k vypusteniu poskytovania služieb recepcie, tak žalobkyňa napadla predmetné uznesenie schôdze z 25. augusta 2017 žalobou (čl. 151 spisu) dňa 24. septembra 2017 na Okresnom súde Kežmarku, kde sa domáha neplatnosti uvedenej schôdze. Rozhodnutí súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu jednoznačne vyplýva, že vzťahy medzi žalobkyňou a žalovaným nie je možné s konečnou platnosťou upraviť iba neodkladným opatrením. Z uvedeného dôvodu nie je preto daná prípustnosť dovolania podľa § 420 C. s. p.

27. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobkyne z § 420 písm. f/ C. s. p. nevyplýva, dovolací súd odmietol jej procesne neprípustné dovolanie podľa § 447 písm. c/ C. s. p. bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľkou namietanej procesnej nesprávnosti.

28. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania, dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

29. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.